

Οὐχ ἤττον ὁμοίως ἡ δυττωγὴς Καλίνα ἐμαρξίνατο ὡς
 ἄνθος μεταφυτευθὲν, καὶ μετὰ ἑξ μῆνας ἀπέθανεν ἀπὸ
 φέρον ἦν ἐπέφερε, κατὰ τινὰς μὲν τῶν ἱατρῶν, τοῦ
 βορείου κλίματος ἡ τραχύτης, κατ' ἄλλους δέ, ἡ λύπη
 τῆς διὰ τὴν στέργειν τῆς πατρίδος τῆς. Ἄλλ' ὁ πε
 ριώνυμος μυθιοιογράφος Βουλοέρος, ὅστις ἦτον
 παρὼν, κινήσας τὴν κεφαλὴν, καὶ πρὸς τὸν Λόρδον
 Ἰλθερρέλδ ἀποβλέπων, εἶπεν, ὅτι ἐκεῖνος ἄλλην ἔχει
 γνώμην, καὶ τὴν γνώμην του θέλει εἰπεῖ εἰς ἓν τῶν
 προσηγεστέρων μυθιοιορημάτων του (α).

(α) Ἐκ τοῦ εἰκονίσματος τούτου ἀνεμφιδόλως ἐπληροφόρηθη καὶ διη-
 γρήτη ἀσχάτως ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερὶς ὁ Ἐξισταυτὴς (Examiner) τῆς
 ὑπαρξείας εἰς Ἀσχομάνη, ἀνδραίας φρουρῆς ἐκ γυναικῶν εὐχλαμῆτης

ΒΟΑΙ.

Μήπως ὁ φοβερός Δράκων Πύθων, ὁ κατατοξεν